

9. Jan. 1974

FAKTA

Dato:

9. Jan. 1974

Sidetæl:

Notes 73-74 bd 6 s. 85-91

det man gerne vil se hos
en selv betyde og personlig
egvet. Derved bliver man
ikke alene kender, men
man ser netop i alle
eksisterende (som det
man er) alene egvet
eksisterer og udsiger en
som en varm pragt.

Paris.

9-1-74.

Da jeg i dag kørte
den brønd og togte fra Uivindhøst
T. v. film, som lide på på hvor
- den så begynder en kunst-
- net kan hvide ud, ikke
alene at leve i Dan mark
man også lide og udelende
tilfreds med de mest kende
danske kunstliv byder på.

Det kan man altså, for han
har formodt at skabe sig til-
fredsstillende arbejdsmedie ved
i form af et hus med atelier
og al den tekniske (for)
han har betalt for
Dette at arbejde med kunst
(og han er en flådt mand)
er det centrale for Uivindhøst
Kunstlivets uden om begivenhed-
-der i interesse han formodent-
-lig mindre.
Når vil på på ingen måde
skal Uivindhøst og som at
ideale, man som man kan
med mig selv har han
forstået at organisere sig.
Ved disse punkter sløj det
med i mig at på en
være i betragtning af en
overordentlig stor forfølgelse

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

-hed. Dette er, for jeg maa
de mitte indrykkes, den
veersantligste årsag til at jeg
bor her i Paris, hvad Dan-
-mark kunne give mig
(og give mig) var mig, ikke
tilfredsheds nok, men hele
verden ville jeg have - og
ingen ting her i Paris.
Jeg foreslår at lade mig
se (og andre, hvis det er
mindelig), ind at jeg lever
kun for kunsten, at
kunsten ligger med at det
dant og tjans og succis reser-
vate er noget for mig.
Det er bare, ikke sandt,
for så sud jeg, ikke her,
så sud jeg derhjemme som
de andre og var tilfreds
med at have min del
for at arbejde med kunsten.
Så ville det være mig nok.
Men - nej, jeg ville end se
hale verden, kunne og dage
hvilkun fandens langt jeg var.
(7) Jeg fortæller med hjælp i
denne som man har de
andre og vesige årsag. til
min emigration) til brug
Disse punkter fore
til hvad jeg på disse sider
har beskrevet mig med i
den sidste del - i min fortæ-
ling at være mig selv.
og de der jeg har været
her har min daglige hved-
-beskrivelse været at finde
at stå sted som samtidig
kunne tilfredsille mig selv
og applauds fra om verden -

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

(den om verden som overho-
-vedet i loka ender noget om
min eksistens og derfor hvir-
-ken vil appellerer mig, eller
i det mig ud, men det
helt i en klifferent).
Det er jo ret ubetydeligt
at jeg er i det hele taget, og
om verdens betydning melle
af mig - for hvem jeg skal
i loka eksistere, det min
være at udsles af min
dug der er mærkeligt, og det
i den grad her findt mig
over realiteterne at der fort-
-gør en forveksling.
kan jeg ikke for succés i
i skæbne hiden kan jeg
det i mine dag drømme,
eller jeg kan være beredt
sålides at den dag min
eksistens op duger er jeg

altid på vejle med den alt-
-tuelle kunstsituation og alt-
-så lige netop hvordan man
har krig for. Jeg vedt min,
Alt det ser jeg ønske det
hvorfor jeg ville ønske at
var mindst for mig at
være helt ligeglæd med
hvad om verden mente, synes,
gjøre, om jeg eksisterede for
den eller ej - det søgt
være helt uden ønske om
succés.
Man ønsker hjælp imod
mod realiteterne som jeg
er de over for beskæftige,
hvad der måske kunne
hjælpe var at finde ud
af hvilke nye kunst i
mig som bevirker at det

er som det er. Det mytter
i en hel med i en lille lilla
uregelmæssigheder, alene dybt
at forstå hvad og hvorfor
på har de ønsker.
på har mig begynde hvor
på er med.
Jeg sidder og skriver om
dette mit problem i denne
bog - hvorfor?
(Hvad mig springe al det
over med at på tænker
bedst når på skriver, når
på ser nogle former for
mig).

Umiddelbart vil man jo
svare at det er for at
finde ud af problemet,
eventuelt løse det - sundt
nok, men er det hele

Sundt hoder?
Det kan stadig gå for at
være rigtig at sige man
ønsker at løse sig for
dette problem, men - er der
hvis ikke også en stor por-
tion marxistisk tilfredsstil-
-else ved selvs at være
flittigt beskæftiget med sig
samt med den begrundelse
at man arbejder på sin
egen frigørelse?
Sikkert - er der en vis
vellykke i sådan at være
beskæftiget med sig selv,
arbejdet føle sig som
universets centrum.
Hvis man prøvede at for-
-skille sig ud det her om-
-handlede problem slet-
- ikke var noget problem,

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ikke eksisterede, så var der
jo ikke noget at skrive
flere sider om så havde
jo jo i nogen ledes bud på
at beskæftige mig. Så imet-
-gjænde med mig selv,
- efter et par uger.
Næsten ingen er det en ummø-
-lig had blot at sige: der
er ikke noget problem,
for hvis der virkelig
ikke var noget så ville
man jo ikke sige: der
er, indel problemet end er
Hvordan problemet end er
opstået, selv hvis, an illu-
-sion eller af. Så er det
en realitet men at det er
Lidstede - hvor for er det?
Jo er blevet mig betydelig
at jo har et for eksempel

ønske om Succes, men da
kends opmærksomme på i mere
at dette ønske måske sige
kan vi i en fylde for
dette lidstede velse mig dit
at føle mig mindre værdig
i forhold til mig selv, idet
at føle mig sig selv, idet
- for vil jo gerne befris for
dette ønske.
Selv om realiteterne ikke
i mere dette ønske og fyl-
-delse for de ikke der
- det dermed vil at for-
- stunde, der for mig jo finde
ind af dem bestående.
Jo kan faktisk det udtryk
minne neurastiske hoved til
at blive uaccepteret - nu
ville om så der, men det er

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Ju kæn en kvindekæring som
i ikke fyre nogen vegne.
Man kæn si gi i det og
spørge: hvorfor is har den-
-ne en naturlig skælle
frønd til accept?
Måske er den opstået ved
min onkne beskæftigelse
med mig selv og hvad du
deraf følger de i onkne be-
-at is er så i onkne be-
-skæftigelse vord, en is
-skæftigelse over den me-
-gen selv om sagelse.
Hvis nu andre gav udtryk
for at det ikke alene var
helt i orden men overhovedt
- det er en dring vording
så ville min skæftigelse
for sinde, ja så ville is
finde en berettigelse og

en vord i den selv lærdson.
Det med sette er til faldet
ingen læge mindste møde
og hvad is tænker, men
fylder - i hvert fald i ikke
mere end hvad alle andre
tænker og fylder - is i ikke
noget særligt, si i påliden.
Alligevel kæn is ikke lu-
-de være med at bekræfte
mig selv som noget særligt,
fuldstændig glæmme de at
- at hver indtil nu er
- meget vordt mig bekræfte
sig selv som noget særligt
is, men at is altså
i sig selv er særligt særligt, men
- alle men næsten er særligt.
Den filosofi passer mig
dertil. Den siger jo ligeså

at der ikke er nogen grund
til at tage problemerne
så tungt, for alle har
problemer som de synes
er uhyre vigtige - og om
disse problemer synes
eller ej er så hjælpeløse
lige gyldigt for andre - man
også kan det være mere
til stryktet for en selv.
Man tumler og mæder
med et problem, og hvis
der ikke lige kan en løst
ud i en anden psykisk
krise, så kan man være
svind fjernset om at der
intet - absolut, intet
sker ved at lade pro-
-blemet falde - uløst.
Forskning er der masser

Som fuler for at den frihed
man så energisk søger ved
at løse problemer - opstår
vanske af sig selv på
nærmere af
problemer.

Paris 16-7-73.

Nu har jeg i lang
tid beskæftiget mig med
betragtninger - den monochrome
flade, ureal udstrækning o.s.v.
Som det altid går når
jeg har gennemlevet sådanne
perioder kommer der et
tidspunkt hvor jeg får en
overbevisning om formåelse af
at være hvidt; i nogle
formelt estetisk, hvor hele